

דבריו של סא"ל יניב עשור מפקד אגוז בסעודת ההבראה

ערב טוב לכולם,

שמי יניב. אני מפקד אגוז היום, כבר חצי שנה. לפני חצי שנה אני הגעתי ליחידה ומן הסתם התחלתי ללמוד ולהכיר אותה, התחלתי בסיורים אצל הפלוגות, אחרי זה בכל המחלקות ואז הגעתי ופגשתי בחור קטן קומה, צנום. אמרו לי: "תכיר, זה עמרן, הוא קצין אמל"ח". אמרתי לו: "קדימה, עמרן בוא, תראה לי מה יש לך?" אצלו הביקור היה הכי ארוך ולא הספקתי אותו וקבעתי לעשות עוד בקור. הוא התחיל להראות לי פרויקט שהוא פיתח ביחד עם הימ"מ. אתה אומר לו: "איך הגעת לימ"מ?" הוא אומר לי: "עזוב". בסדר, עם הימ"מ. זה פרויקט שהוא פיתח ביחד עם חברת אלביט, פרויקט עם חברת רפאל. והוא קנה את זה והוא עשה את זה ובוא תראה איזה האנגר בניתי ואת הרגלי כל האנשים שעובדים שם איתו. ואז אני אומר לו: "תגיד, וכמה אנשים עובדים איתך על כל זה?" והוא אומר לי: "אני ועוד 2 חבר'ה". ואני חושב שזה אחת העצמות, שהוא הצליח לעשות יש מאין עם מעט מאוד משאבים אבל עם לב גדול, עם מסירות, עם נחישות.

לצערי יצא לי להיות אצל משפחות שכולות ואני חושב שהיום ההורים ככה הרבה מופתעים מהסיפורים שהם שומעים, כי עמית היה אדם צנוע ולא סיפר, וגם בטח כשהוא חזר משבוע קשה בסיירת, וכששאלתם אותו "מה שלומך?" הוא אמר "הכל בסדר, לא משהו רציני" והלאה, ואני יודע את זה מתוך זה שככה אלי הוא שידר את זה, אז אני בטוח שזה מה שהוא שידר פה.

כשאני הכרתי את התכונות האלה אצל עמרן, לכן אני מרגיש מאוד מזדהה עם מה שאילן אמר פה קודם, אמרתי לו: "טוב, תשמע, אני רוצה שאתה תיכנס לפורום תכנון מבצעים ותביא רעיונות". יש פה משאב מדהים של מח יוצר מח קודח, חושב

אחרת, שמשמש אותי היום בכל קבוצת תכנון שרצה. שתי מלים על אגוז. הרבה מאוד פעמים אנחנו נדרשים לתת פתרונות מאוד יחודיים לבעיות מאוד יחודיות וזה לא בצבא הקונבנציונאלי. צריך אנשים שחושבים אחרת ועכשיו צריך לתפור חליפה בדיוק כמו שחייט תופר חליפה לפי מידות. ועמרן ידע לתפור את החליפה לפי מידות. ידע להגיד לי "הבנתי מה הבעיה, ניפגש מחר" ולמחרת הוא היה מגיע עם 15 פתרונות שונים.

די טבעי שבהרבה ארגונים גדולים, בטח בצבא יש הרבה אגו ולפעמים מפתחים קצת אנטי כל אחד מאיזו שהיא סיבה כלפי אנשים שהם בולדוזרים בעשייה ושהם דוחפים. אני חושב שהקסם של עמית היה שהוא הצליח לעשות את כל זה אבל אנשים מאוד אהבו אותו - זה חיוך.

לפני חודש פגשתי מישהו שהיה קצין באגוז לפני 10 שנים, יש לו חברה אזרחית היום ונפגשנו לקפה בתל אביב ואז הוא אומר לי: "ת'שמע יניב, אין מצב. אני מכיר את הקצין אמל"ח שלך והוא קידם לי פרויקטים בחברה ובזכותו כל הצבא איתנו", "מה, עמרן? זה מה שהוא עשה, אני לא מאמין", והאהבה שהוא דיבר עליו ובצבא מה שדיברו עליו - זה הקסם. לעשות את כל העשייה בלי ליצור טיפת אנטגוניזם, זה אני חושב מגיע מתוך ענווה, מתוך כבוד לאנשים.

הרבה מאוד פעמים עמרן היה מדבר איתי, הוא לא היה מסתכל לי בעיניים. הוא היה מסתכל הצידה, משפיל מבט, בענווה, טון דיבור שלו. זו תכונה מדהימה. חיפשתי משהו מהכתובים שיכול להתאים ומתאר את כל זה אני חושב מצאתי איזה משהו קטן בפרקי אבות, ש"ר' חנינא בן דוסא היה אומר כל שמעשיו מרובים מחכמתו - חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו מרובה ממעשיו - אין חכמתו מתקיימת". אני חושב שעמרן זכה שגם החכמה שלו תתקיים בזכות המעשים

המרובים שלו, ובזכות הצניעות שלו הוא הצליח לקיים את זה בהרבה אהבה לכולנו.

בתור מפקד, אני יודע שזה קטע קשה שאני יודע שאין לי יכולת לנחם את המשפחה. אני רק יכול להגיד שאנחנו מרגישים זכות גדולה להיות מפקדים שלו, אנשים ששרתו לצידו, התברכנו בו ולכם להגיד שאנחנו משפחה אחת עכשיו. היינו לפני, לא ידענו. הכרנו ועכשיו אנחנו משפחה אחת.

תודה.